

הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

סנהדרין דף נ"ט ע"א

אליבא דר' מאיר כשהכתוב אומר כדלהלן, על מי הכוונה? [תד"ה אלא].

כשכתוב: האדם	כשכתוב: אדם	לרש"י ¹
גם עכו"ם	גם עכו"ם ²	
גם עכו"ם	רק ישראל	לרבינו תם

איזה סוג דם נאסר לישראל ולבני נח?

דם מן החי (שאין הנפש יוצאת עמו)	דם הקזה שהנפש יוצאת עמו	
אסור ³	אסור	ל' חנינא בן גמליאל
מותר ⁴	אסור	לרבנן

סנהדרין דף נ"ט ע"ב

דבר שנאסר במנין, האם צריך מנין אחר להתירו? [תד"ה לכל].

בדבר שנאסר לזמן קצוב	בדבר שנאסר ללא הגבלת זמן	
צריך	צריך	לרש"י קודם שחזר בו ⁵
לא צריך	צריך ⁶	לרש"י לאחר שחזר בו

¹ ורבינו משולם גם ס"ל שאדם או האדם הוא כולל גם לישראל וגם לעכו"ם. אולם גבי פורענות שאין ראוי לכתוב שם ישראל לדהיא, קורא אדם, וכוונתו באמת רק לישראל.

² וס"ל שר' שמעון ביבמות דף ס"א ע"א שדורש אתם קרויים אדם ואין העכו"ם קרויים אדם – חולק על ר"מ הנ"ל.

³ בבן נח, מדכתיב (בראשית ט') אך בשר בנפשו לא תאכלו, ודורש שגם דם בנפשו – בעוד שהוא חי – לא תאכלו. ובשאר, מדכתיב (דברים י"ב) רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש, והכוונה שלא תאכל הדם הנזכר בתחילת הפסוק בעוד הנפש עם הבשר.

⁴ דס"ל שדמו הכתוב בבן נח הוא להתיר דם שרצים (כדלקמן בעמ' ב'). ומה שסמך הכתוב בישראל אזהרת דם לאזהרת אבר מן החי, אינו בא לאסור דם מן החי, אלא לומר שגם דם הקזה שהנפש יוצאה בו אסור, שלא תאמר רק דם שחיטה אסור, קמ"ל שגם דם הקזה הנ"ל אסור, אולם דם הקזה שאין הנפש יוצאת עמו אינו בשם דם כלל.

⁵ ע"י היטב בתוס' הרא"ש כאן, כי הגירסא שלפנינו בתוס' משובשת וחסרה.

⁶ והקשו התוס', דמילא לפי הראשון ברש"י החידוש הוא שאפי' שנאסר לזמן קצוב בכל אופן צריך מנין אחר להתירו, אולם לפי השני שבכה"ג לא צריך להתיר, א"כ מה החידוש שבכה"ג שנאסר ללא הגבלת זמן שצריך מנין להתירו. ותירצו, דהו"א דכיון שבטל הטעם שבשבילו נאסר הדבר, א"כ יהיה הדבר מותר מאליו, ולזה קמ"ל שצריך מנין אחר להתירו.